

عنوان مقاله:

بررسی اثرات استفاده از گیاه داروئی آویشن در تغذیه دام

محل انتشار:

سومین همایش ملی کشت ارگانیک و ازدیاد گیاهان دارویی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

مسعود دیدارخواه - استادیار آموزشکده کشاورزی سرایان، دانشگاه بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر استفاده از گیاهان دارویی درجیره های غذایی دام و طیور رشد روز افزونی داشته است. از دیرباز دامداران بومی و عشایر مناطق مختلف از گیاهان دارویی در دسترس و موجود در همان مناطق در درمان بیماری های دامی خود استفاده میکردند. نگهداری صنعتی دام و طیور در ابعاد وسیع و به صورت فشرده، امکان بروز بیماریها را افزایش داده که جهت کاهش میزان وقوع این بیماریها و نیز کمک به افزایش رشد و بهبود صفات تولیدی از مواد شیمیایی مختلف از جمله آنتی بیوتیک ها در واحدهای پرورش دام و طیور استفاده می شود که امروزه استفاده از آنتی بیوتیک های محرک رشد به دلیل احتمال بروز مقاومت باکتریایی و همچنین انتقال از طریق فرآورده های تولیدی به مصرف کنندگان با محدودیت مواجه شده است. وجود باقی مانده های آنتی بیوتیک ها در محصولات و افزایش باکتری های مقاوم در برابر آنتی بیوتیک موجب ممنوعیت استفاده از آنها به عنوان افزایش دهنده رشد شده است. مکمل های غذایی جایگزین آنتی بیوتیک ها در جیره حیوانات نیز می توانند عملکرد دام ها را بهبود ببخشند. مواد و روشها: هدف از این بررسی معرفی گونه گیاه دارویی، آویشن است که در ایران بیشتر برای تغذیه دام و طیور مورد استفاده قرار می گیرد. آویشن گیاهی است پایا از تیره نعناع در انواع مختلف که قسمت های مورد استفاده یعنی سرشاخه های گلدار آن به مصارف طبی و دارویی می رسد. پرورش این گیاه ممکن است از طریق کاشت دانه یا تقسیم ساقه های ریشه دار گیاه مسن صورت گیرد. بوته آویشن به ارتفاع 10 تا 30 سانتیمتر و به ندرت خوابیده است. آویشن گیاهی یکساله و علفی بوده و طول برگ های آن از 4 تا 10 میلیمتر متغیر، گلهای آن به رنگ صورتی یا بنفش و فصل گلدهی آن بین خرداد تا مرداد است. نتایج: مهمترین ترکیبات آویشن شامل فنول، تیمول (68 درصد) و کارواکرول (3/5 درصد) می باشد که فراوان ترین و فعال ترین ترکیبات گیاه دارویی بوده و همراه با هیدروکربن های منوترین (2 / 11 درصد) و گاما ترپنین (8 / 4 درصد)، خواص آنتی اکسیدانی و ضد میکروبی را ایجاد می کنند. تمام بخش های این گیاه معطر بوده و دارای طبیعتی گرم است. استفاده از گیاه آویشن در جیره دام و طیور به طور موثری موجب حفظ کیفیت رنگ، کاهش بار میکروبی، کاهش اکسیداسیون چربی می شود. روغن های عصاره های، اسیدهای آلی و ترکیبات گیاهی مثل روغن آویشن جایگزین های مهمی برای آنتی بیوتیک ها می باشند و بعضی از آنها بیش از 60 ترکیب منحصر به فرد دارند که می توانند جلوی رشد برخی از میکرو ارگانیسم ها مثل سالمونلا و دیگر پاتوژن ها را بگیرند. ترکیب شیمیایی روغن های عصاره ای مختلف است. ترکیبات اولیه فعال ترین مولفه های آن هستند در حالی که ترکیبات ثانویه با کمک یکدیگر تأثیرات کلی را افزایش میدهند. تحقیقات نشان داده است که آویشن غذایی زمانی که به عنوان گیاه یا روغن استفاده میشود، بر افزایش وزن و توده بدنی تأثیرگذار میباشد. به طور کلی نتایج تحقیقات مختلف نشان داد افزودن آویشن به جیره دام و طیور هم از نظر درمانی و هم از نظر تغذیه این نتایج معنی داری دارد.

کلمات کلیدی:

گیاهان داروئی، تیمول، دام و طیور، آنتی اکسیدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/922722>

